

"Allerdybest nede"

"Allerdybest nede" er en ny fabulerende, grotesk og drømmeagtig animationsforestilling for voksne af dramatikere, Sophie Zinckernagel og instruktør, Simon Boberg. "Allerdybest nede" har premiere d. 24.2 2024 og spiller til d. 23.3 2024. De medvirkende er; Marie-Louise Wille, Lucia Vinde Dirchsen, Jens Gotthelf, og Yulia Lystbæk.

En animationsteaterforestilling om et menneskes depression, set og oplevet indefra. Forestillingen handler om en sygdom, som vi alle på en eller anden måde kender i forvejen, men som er så svær at forstå. Omkring 500.000 danskere rammes af depression på et tidspunkt i deres liv.

Psykisk sygdom adskiller sig fra fysisk sygdom ved at være "usynlig". Forestillingen "Allerdybest nede" vil synliggøre det usynlige.

Oplevelser af angst, panik, søvnløshed, tankespind, skyld, skam og indre kollaps konkretiseres og gøres til levende metaforer gennem animationsteatrets mulighed for at visualisere alt det, ordene ikke kan nå.

"Alle dybest nede" er en sort komedie om "Mig" og en årelang depression, hvor tilværelsen forsvinder trin for trin. En følelse af afmagt og håbløshed, hvor dagligdagen ikke længere findes som en mulighed.

En dagligdag, der opleves som en endeløs sort tunnel. Et liv, hvor alle skilte peger i retning af kulkælderen. Hvordan kunne det ske, eller endnu vigtigere, hvordan kommer jeg ud herfra? "Allerdybest nede" bliver et skræmmende og humoristisk lidelsesdrama, en rutsjebanetur igennem et menneskes sinds mystiske tåge.

Dramatiker Sophie Zinckernagel skriver ud fra egne erfaringer med depressionens væsen. "Mig" går til absurde og alvorlige konsultationer hos en psykiater, og det bliver undersøgt, hvorfor og hvordan den mentale tyngdekraft kan hive et menneske ned i et mørke, hvor alle dørene til omverden er blevet lukket.

De 4 medvirkende og dukkerne fortæller sammen historien om et sind i opløsning. Dukkerne kravler ind og ud af "Mig"s hjerne, for at forstå, hvordan nogle biokemiske processer i den grå masse, kan gøre hele livet meningsløst. Interviews med videnskabens eksperter, som bor i bøjerne, stilles op imod opmuntrende sangindlæg fra åndelige rådgivere.

Publikum ser igennem den depressive "Mig"s briller, hvordan tilværelsens skønhed pludselig forsvinder. Der holdes fast og tales med "Mig"s vilje, som ikke vil stå op om morgenen, ikke vil gå i bad, ikke vil spise eller se andre mennesker. "Mig" vil kun bruge sine kræfter på at klippe sig selv væk, fordi der er ikke andet at gøre. Animationsteatret skaber billeder og figurer til alt, hvad "Mig" følte, eller ikke følte, oplevede og kæmpede med i sit annus horribilis.

Scenen bliver befolket af "Mig"s dobbeltgængere. Energiske engle, som prøver at motivere, og sortsynets dæmoner, som knuser ethvert positivt livsargument. Et univers befolket af irriterende og velmenende sygeplejerske og banaliserende læger. De bekymrede pårørende venter og sidder klar på udskiftningsbænkene.

Et flydende univers med panikanfald, mor, far, kæreste, læge og psykiater. Et sind i opløsning og fragmenter af oplevelser, der hvirvles rundt i sanselige billeder af depressionen.

Stemninger af den dræbende tyngde, af lugten og kvalme, sorte skyer, fluer som svirrer omkring gammelt indtørret bræk, skærende lyde, og dunkende stilhed, som omgiver vores hovedperson. Sceneuniverset virker umiddelbart nedslående, men bliver qua sin komik også livsbekræftende.

”Mig” får gradvis en tilbagevenden til livet ved hjælp af medicin, et svagt lys anes endeligt for enden af tunnelen.

Håbet er, at publikum får en forståelse og et nyt blik på depressionen som tilstand. Vi vil give mennesker, som ikke selv har været i det mørke et indblik i, hvad et sygt menneske kæmper med. Og vi vil give mennesker, som har været der, en oplevelse at spejle sig i.

Vi drømmer om at lægge op til samtaler og refleksioner omkring emnet, depression. Sygdommen er stadig forbundet med skam og stigma, og det er de færreste, der åbent fortæller om deres oplevelser. Det vil vi gerne være med til at ændre.

Animationsteatrets groteske og magiske scenesprog formidler det tunge og relevante emne på en underholdende og rørende måde. Det vil være muligt både at grine, græmmes og græde.